

RAHVANÄITELAVA

PRAKTIINE VÄIKELAVADE HÄÄLEKANDJA

III aastakäik

Ilmub tarviduse järgi. * Toimetuse ja talitus: Tallinn, Vene 6. * Telefon 445-94

Hind 15 snt.

„Agulirahvas läheb ajalukku“

Mait Metsanurga näidend 3 vaatuses

Tegelased:

Pesunaine, päästearmee sõdur.

Maara, tema tütar.

Marta, riigiametnik.

Leida, tema õde, kooliõpilane.

Pr. Toots, vallandatud ametnik.

Kõrvits, endine suuräri omanik.

Harakas, kõmulehe kaastöeline.

Sirgo, tööline ja sportlane.

Kihu, „ärimees“.

Vürtspoodnik.

Koht: päälinna agul.

Lava uudiseid

Ugu tuleb

Elmo Ellori draama 3 vaat. epiloogiga

Tegevused

Wilhelm Mägiste, pastor.

Emma, tema abikaasa.

Leo, nende poeg, üliõpilane.

Juhan Järwe, kooliõpetaja.

Ruth, Juhani õde.

Jaan Süwa, küllapois.

Ilmar, kõstri poeg.

Major Börben } ofupatsiooni
Leitnant Werring } wägede juhü.

Simson, Mägiste teener.

Külaeit.

Lehte, }
Tutu, } koolilapsed.

Aeg: Saksa ofupatsiooni wiimased päewad. Epiloog — wabadusõja lõpupoolel.

Autor palub epiloogi mängida ainult wabaduspäewa pidustuste puhul, teistel juhtudel wõib see lawastamata jääda.

Saatets

Ah, kui kiiresti möödub meist, inimestest, aeg! Eile alles lendasime liblikatena elunurmede nooruslilledel, täna aga langeb üle meie südamete wanaduse waitne rahu ning tšadus. Silmade säravad pilgud udustuvad, sammude nobedus raueb ning näonaha

sileduse asendawad korskud. Aeg möödub meist — ja jätab jäljed ja midagi ta jostab aasta-aastalt su kõrwu: Walmistu, su aeg möödub!

Kord olime kõigi wõimaluste ja lootuste palju-töotaw homme. Do, olime oma rahwa karjapoisid Taa-wetid, kel ei olnudki muud, kui kiwilingud, mil wä-gewast waenlase Koljatist wõitu tahtsime, mida me suutisime — olgugi, et palju meist langes, õilmitsewas nooruses warijes. See oli kord. Nüüd on see juba ajalugu. Sellest, kuis siis noored, tuitawad südamed, hoolimata omaist suurest eluarmastusest, küsides waid isamaa, kogu rahwa wabadusest, langesid waenurin-del, nüüd sellest weel kõrrelewad kalmuküngaste jahe liiw, mälestusmärkide külm marmor ja pronks, inwa-liitide wilets wälimus, raamatute ja ajalehtede mustad kirjaread. Nii elu asendab ajalugu, nii jääwad olnust üksnes mälestused. . .

Kirjutan need read, selle draama, mu armsate õpetajate Adleri ja Breemanni, mu wanemate kooli-wendade ja tublide koduwalla noormeeste mälestuseks, kes nii walmisolewalt andsid oma elu isamaa waba-duse pärast, kirjutan selle tõik Eesti õfustusjulge ja wõitluskohtumatu murrangute aja noorpõlwe mäles-tusele. . .

Wäljawõte kolmandast waatusest

Sama tuba, mis eelmistes waatustes, mõni tund hiljem. Lawariide terkides asteldawad taas **Ema** ja **Ruth**. Teistele as-jadele lisaks on tuppä toodud mitu suurt kohwrit.

Ema (korraldab lauda). **Tema**! peab siin majas mugaw olema, ta peab kodunema Tammisaare kihel-konna õpetaja majas.

Ruth (pühib riulilt tolmu ja reastab raamatuid). Mulle näib, ema, et polegi wäga armas sellist lahket wastuwõitu walmistada niisugusele türannile.

Ema. Mida sa arwad sellega, laps?

Ruth. Tema on ju wõõra, meie maad ja rah-wast wägiwallaga walitsewa wõimu juht.

Ema. Mis tead sa sellest, tütarlaps? Kust on sulle need räuskawate talupoiste sõnakõlksud külge hakanud? Hoidu selliste wäljenduste eest!

Ruth. Mõelda ainult — iseseisvus, vabadus!
Emma (turjalt). Kas ja lakkad niisugusest lobast!
Ruth (alistudes). Ei, ega ma sellega midagi halba mõelnud.

Emma. Sa ei tohigi halba mõelda. Warsi abiellute Leoga ja härra major Lörben on ometi mees, kes Leol wõib awada tee karjäärile ja hiilgusele, kui Läänemere maad jääwad Saksa hertsogriigiks.

Ruth (kiusatalt). Oma maa ja rahwa waenlaste juures au ja kuulsust teenida, kas see ei ole pisut autu.

Emma (tõreledes). Ruth, ifka sellised wäljendused! Waenlased, mis tähendab see? Rumalus, wäike kiisupunn! (Ära sisetubadesse.)

Ruth. Küll on aga inimesed, tantsiwad puha ümber selle majori nagu lapsed ümber jõulupuu. Niisugune orikas, kuldlint ümber kõhu! Päh! Ja need armsad nooredmehed, isegi Leo, miks ei põle neis põrmugi isamaalikt tuld, miks ei ärka siis maa wabaduse wõitmiseks! Miks p.awad seda maad alati wõõra d walitsema?!

Werring (esikust, käes, keiser Wilhelm II pilt). Do, tere päewast, armuline neiu!

Ruth (kohmetult). Tere! (Tahab ära minna.)

Werring (ulatab käe). Palun, peatuge hetkeks, kaunis neiu. Ma olen leitnant Werring, härra majori adjutant ja kellega on mul au. . .

Ruth. Ruth Järwe.

Werring (paneb pildi lauale). Wäga armas! Ma ei julgend eeldada, et ses maa-kolkas leiduks selline kaunisus. Mu tõeline austus.

Ruth. Härra leitnant, ma ei osta niisugustele komplimentidele reageerida.

Werring. Do, nägin, kõhe, et omate hea kaswatus ja arenenud mõistuse. Ega teie ei ole härra pastori kodufondsleid?

Ruth. Ei!

Werring. Niimasin seda. Kas wõiksin teie sõprusele ka edespidi loota?

Ruth. Mu sõprus pole teile tarwilik.

Werring. Mõelge, selles Issandast mahajäetud folkas! Igawus.

Ruth. Ma ei oska härraseid lõbustada.

Werring (püüab Ruthi süleleada). Lubage, wäike wallatus — ma õpetan teid.

Ruth (lõõb plakkatades wastu leitnandi põste). Käed luurest ära!

Werring (wähe mürgiselt naerdes). Tuba alguses niisugused küüned. On aga ehksad metskassid need eesti tütarlapsed.

Ruth (ägedalt). Mis teie siis arwate: Olete maa wägiwaldseid peremehi, peab siis iga selle maa naine ja tüdruk olema ka teie käperdada?! Urge olge nii suureline, leitnant!

Werring (imestades). Kuulen jarnaseid sõnu pastor Mägiste majas!

Ruth. Küllap kuulete wägewamaidki — kui käsi ei taltsuta.

Werring (wõitja naeratusega). Oh-hoo, plika, tuleb aeg, mil ripute pisaratega mu mundri küljes.

Ruth (wiilistab). Laulge aga, pääsukene! (Tahab lahkuda.)

Werring (wõtab pildi). Tõhin preililt wasarat paluda!

Ruth (pöördudes). Mis teie siia riputada tahate, Jumala pilti wõi?

Werring (naerdes). Mitte — see on keiser Wilhelm, meie keisri pilt.

Ruth. Milleks seda?

Werring. Wanahärra major on kängesti Saksa keisririiklane ja tahab eestlastest teha oma majesteedile alistuwaid kodanikke.

Ruth. Selle pildiga sõitke siis põrgusse! (Ära.)

Werring (paneb naerdes pildi raamaturiiulile).

Major ja Mägiste (tulewad weranda laudu).

Major (wanadlane, rohkest aumärgidega deforeeritud tilse ohwitser. Näos waljust ja uhkust, kõneleb eestikeelt tygewa germanismi ning raste attsendiga). Nii, nii, pastor. Siin olema elu üpris wäga rahulik. Mina walmistama küll teile neid. . . neid sekeldusi, aga erafordised ajad, ei olenema minust.

Mägiste. Härra major, pole wiga!

Major. Sm, maja ja ümbrus walwatama gut. Ja ma julgema lootust arwama, et inimesed, kes liituma teie majas, pole hädaohhtlikud minu elule ega... ega julgeolekule. Was?

Mägiste (ruttu). Kindlasti, kindlasti! Palun, härra major, see tuba jääks teie isiklikuks töötoaks.

Werring (lähendab tooli majorile). Palun, härra major!

Major (istub). So-so! (Paneb sigareti suhu.)

Werring (süütab). Palun, härra major!

Major (rahulolewalt). So-so! — Aga kus olema tema kõrgeaulik Majesteet Wilhelm II pilt, was?

Werring (teenistuswalmilt). Siin riivil, teie kõrgus!

Major. So-so, niimoodi ka sobima gut. (Mägistele.) Wabandama pastorihärra, et mina tooma endaga oma keisri pildi jumalusena teie Issanda lähedasse kotta, kuid tema majesteet olema ju teie maa ja rahwa patroon.

Mägiste. Palun väga, härra major!

Major. Mis mina weel tahtma küsima? Ah-so, kuidas olema teie ümbruse rahwa meeleolu, kas siin ei liituma ka neid mässu ja wabaduse tulukesti, mis?

Mägiste (kindlustetult). See on rahulik rahwas ja okupatsiooni wõimule truu. Siin ei torwitje teil kartust tunda.

Major. So-so! Aga teie ütlesite neile igats juhtumiseks seal omas kirikus, et kes end liigutama, kes midagi sellest piiksatama julgema, see kas tõmmatama ohne kohus oksa wõi — pomm — tapama seinäärde maha. Nüüd ei heidetama nalja.

Mägiste. Mõistan, majorihärra! Tahan mainitada oma kogudust rahule ja tasadusele.

Major. So-so! (Lööb rusitaga wastu lauda.) Estland ja rahwas jääma Saksamaa alla. Pidama meesles pastor, meil ei olema kahju teie meestest, kui nad mässu tegema, siis tapama neid nagu lambaid.

Mägiste (wiha taltfutades). Ja!

Naeratav heeringapea

Elil Undla komöödia 3 pildis

Tegelased

Reamees Joosep Rühka.
Kapten Jansik, kompaniülem.
Veltveebel Keevit, kompani veltveebel.
Loviise Keevit, veltveebli naine.
Reamees Sakuska.
(Koer).

Koht: suuremas linnas, sõjaväes.

Aeg: lähem minevik.

Teise ja kolmanda pildi vahel vahemäng
(mitteoluline kuid soovitav).

Lava

Kasarmu ruumis asetsev 1. kompani kantselei. Lava kohal või kusagil mujal olgu nähtaval kohal silt: „1. kompani kantselei“. Aknad mõeldud vastu rampi. Taga vasakul nurgas suur neljanurgeline ahi, mis peab olema publiku ruumist kõikjalt hästi nähtav. Tagaseinas üks koridori. Paremas nurgas seinal seadeldis keppidesse asetatud ajalehtede jaoks (lugemise nurk). Samas võib olla (oluline just ei ole) väiksem laud mõne taburetiga. Paremas seinas, eespool, üks kompaniülemä tupp. Ruumi keskel suur lihtne kirjutuslaud toolidega, otsaga (kitsama küljega) rambi poole. Laud peab ukse suhtes nii asetatud olema et viimast ei varja. Laual veekarafin, kirjutusvahendid, arvelaud ja mõningad suured arveraamatud. Võimaluse korral võiks olla kas seina või laua telefon ja kirjutusmasin.

Vahemäng võib teostuda allalastud eesriide ees, kui seal ruumi, või kantseleis mille tagumine osa eraldatud erilise eesriidega.

Lava üldtoon: kasarm.

Saateks

Uudse aine ja omapärase käsitlese tõttu „Naerataav heeringapea“ tahab olla üllatav uudisteos lava-algupärandite hulgas.

Tegevus areneb sõjaväe miljöös ja kesk-kujuks on kusagilt kaugelt Tartumaa põhjast suurlinna (sundaega teenima) toodud looduse-laps Joosep Rühka. Joosep, olles loomult väga omapärane, toob kodunt kaasa oma d vaated, arusaamised ja keelemurraku, mis uue miljöõga kokkupuutumisel tekitavad kummalisi konflikte. Viimased enda originaalsusega kahtlematult sünnitavad vaatelejas erilist naerukõdi.

Joosep, enda loomupärase intelligentsi tõttu, koduneb uues elus kiiresti, võites kompani veltveebli naise sümpaatia ja ülemuse tähelepanu. Veltveebli naine jagab talle enda naiselikke aardeid, ülemus määrab kompani kirjutajaks.

Ühel päeval juhtub aga midagi hullu. Kõrgem ülemus, ruume ülevaadates, leiab koridori põrandalt heeringapea. . . Skandaal on kohutav. Ülemus kategooriliselt nõuab heeringapea põrandaleviskaja avastamist, ähvardades teda rängalt karistada. Nagu kiuste satub Joosep kahtluse alla. Osavalt vabastab Joosep enese ähvardava saatuse käpa alt ja viib süüpinki — veltveebli koera, sest ülemus iga hinna eest nõuab stüdlast.

Teose kujud on plastilised, selgejoonelised ja elulähedased. Teose rikkalik huumor on originaalne, sünnitab rohkesti lõbusat naeru ja ei riiva kedagi. Selle tõttu teos peaks täiesti vastuvõetav olema laiematele hulkadele.

Väljavõte 3-dast pildist

Rühka

(tormab sisse, nagu vanakuri oleks kannul, näost lubivalge, teeb kätega abituid liigutusi).

Oi essänd jummal, oi põrguväed! . . . Olessi vinne usku, taossi risti ette. . . a Lutter, kurask, jätap hättä. . . Kae sii õnnetus eeringapäaga

om maailma lõpp, sii om me viimänapäiv...
Ku saassi Loviiset viil viimäst kõrd nätä...
(Variseb kokku toolile, sealt langeb laua nõjale. Hiljem
nosib midagi teha kui teda märgatakse, kui ei — siis elab
põnevusega kaasa.)

Jansik

(maksimaalselt sünge, raskel sammul sisse).

Keevit

(nagu tapatall talle järele).

(Raske paus.)

Jansik

(väriseval häälel).

Veltveebel, millega on seletatav selline re-
kordne ropp mustus?

Keevit.

Ei mõista kuidagi seletada, härra kapten.

Jansik.

Kas minu korraldused olid täpselt täidetud
ja kõigil teada?

Keevit.

Just nii, härra kapten. Viimase kriipsuni,
härra kapten.

Jansik.

Kes viskas teie arvates heeringapea koridori-
põrandale nähtavale kohale?

Keevit.

Absoluutselt ei tea arvata, härra kapten.

Jansik.

Kahju. Peaksite tundma enda mehi, nimelt
kel on nõrkus heeringa ja viha pea vastu.
(Õnnetult.) Miks pidi ta seda tegema nüüd?
Hiljem oleks ta võinud vabalt terve tünnitäie
päid põrandale ritta laduda... (Suitsetab närviliselt.)

Keevit.

Ei ole teada, härra kapten.

Jansik

(rahunenud, kindlalt).

Silmapiilk rivistage kompani ja ktsige kes
viskas heeringapea koridoripõrandale. Diviisi
ülem käskis toimetada valjuima juurduse, süüd-
lase ilmtingimata leida ja temale ettekanda rän-

galt karistamiseks. Puhtsüdamline ülestunnistus kergendab karistust kuna salgamine toob väga raskeid tagajärgi.

K e e v i t.

Kuulen. Teie käsu peale, härra kapten.
(Ruttab täitma.)

J a n s i k

(võtab mütsi peast, pühib higi, sammub oma kabineti poole, uksele peatub, mõtleb, pöördub, silmitseb tähelepanelikult Rühkat, viimane paistab talle põhjendatult kahtlane).

Reamees Rühka, miks te nii iseäralikult kahvatu olete?

R ü h k a.

Härra kapten, veri om tükün süamega lännü kotasäärde. . .

J a n s i k.

Miks nii?

R ü h k a.

Tolle äräneeditü eeringapää peräst.

J a n s i k.

Huvitav, kuidas see teile mõjub?

R ü h k a.

Oi jummal, härra kapten, ma näie esi, et tuhat kõhna vainlast es oles aanu kindralit nii vihatses ku tuu ütsainus rasvane eeringapää!

J a n s i k
(tähelepanelikult).

Kust teie teate, et heeringapea rasvane oli?

R ü h k a.

Ma kaie perrä.

J a n s i k.

Enne mahaviskamist?

R ü h k a
(kergelt).

Ei, peräst ülesvõtmist. Ma olli väegä huvitetü, mis oll' tol eeringapää l vika, et ta kindralit nii irmsade vihast' — ja kaie tolleperäst pää esi perrä.

Vallavanem Suurorg

Kr. Strobeli laulumäng 1 vaatuses.

Tegelasi: 3 m. 2 n. ja kõrvaltegelasi.

Lava: talu tuba.

Aeg: olevik.

Laulumänge, mis käsitaksid küla elu ja oleksid seejuures päevakohased — leidub vähe. Selle õreda koha täidab aga suurepäraselt tuntud vähemate operettide looja Kr. Strobeli käesolev teos.

Mäng areneb küla miljöös. Vallavanem annab oma viimased sendid ülikoolis õppivale pojale, — viimane aga meelsamini lõbutseb preilikestega olenguil, tantsib moodsaid tantse, on n. ö. igati „tänapäeva modern noorherra“. Sellesse lõbusasse, naerlevasse tegevustikku lööb sisse välk — vallavalitsuse revident. Nagu tänapäev tavaline nähe — jällegi ilmneb valla raharaiskamine. Simuleeritakse vargust, otsitakse kõikjalt — tulemused on aga väga üllatavad ja pikantsed; tüdruku Hilda toast voodi alt leitakse vallavanema püksid!

Vahepeäl on aga vallavanem naabrilt siiski raha hankinud — au päästetakse, kuid tühtlasi saavad õnnelikuks kaks noort — vallavanema tütar Linda ja naabri perepoeg, kelle armastustseenid läbistavad tüki melodiarikaste laulukestega.

Huvitavat tegevustikku, koomilisi sissekukkumisi ja huumorit sisaldab laulumäng rohkesti, mida omakorda rikastab veel võluv muusika.

Väikelavade
propaganda-tükk!

Väikelavade
propaganda-tükk!

Pimeduse tants

M. Torni komöödia 2 vaatuses.

Tegelasi: 5 m. 3 n., vähemaid tegelasi: 3 m.
ja 3 n.

Aeg — tänapäev.

Tegevuspaik — Lääne-Eestis.

Dekoratsioon — mõlemis vaatuses taluõu.

Eestis leidub veel palju inimesi kes ei taha milgil tingimisel, et meie noored etendavad näitemänge, korraldavad koosviibimisi mõnede ettekannetega ja majanduslikkude kõnedega, või tulevad kokku, et aega viita süütu tantsu ja mängudega.

On aga selles siis tõesti midagi halba?

„Pimeduse tants“ selgitab selle küsimuse tõtruult, on täis maamehelikku lopsakat nalja ja palvevendade „patustpööramise tegude“ koomilisi tulemusi.

Autor on kirjutanud komöödia väikelavade propaganda tüki, mis tagab ettekande menurikkuse.

Nelinurk sõõris

Valentiin Katajevi komöödia 3 vaatuses.

Tegelasi: 2 m. 2 n.

Lava: korratu tuba.

Aeg: olevik.

Tegevuskoht: Nõukogude Vene.

Suures, kõledas ja korratus toas Moskva munitsipaliseeritud majas elab kaks poissmehesest sõpra. Mööbluks suveaiast toodud roheline pink ja padjaks voodis paksukõiteline „Buharin“. Aga mehi ei rahulda parteieetika, vaid süda igatseb kodanlist mugavust: tuba jagatakse vaheriidega kaheks, luuad pannakse tööle ja — naised tuuakse majja. Tekib nelinurk sõõris... Aga parteiprogramm ei luba rahulikku ja kodanlikku olemist: abielupaarid lähevad riidu ja nelinurk sõõris hakkab ringlema. Ringleb ja ringleb, kuni — vahetab paarid ümber, nii nagu seda nõuab parteieetika.

„Nelinurk sõõris“ on praegusaja Vene elav peegelpilt, nähtuna kõverpeeglist ning on kõikjal Euroopas, nõnda ka meil, Eestis, läbi lõõnd hiilgava menuga.

Udula talu Kuningas

J. Akurateri külakomöödia 4 vaat.

Tõlkinud F. Arras.

Tegelasi: 5 m. 4 n. ja vähemaid tegelasi.

Lava: talu õu, kõrtsituba.

Tegevustik areneb külas, olevikupäivil.

Suur ja võimukas Kuningas on vaene. See on nagu saatuse pilge, kui inimesele, kes päev-päevalt libiseb allapoole ja hävitab oma vara kõrtsides, on antud nimeks Kuningas. Kuid see on ka tühtlasi selle langeja päästerõngas, sest viletsamaski olukorras tuletab ta endale meele oma nime suurust ja julgustab end uhkelt — „Kuningas elab veel! Ma olen veel ikka Udula talu kuningas!“

Et päästa olukorda müüb ta oma tütre rikkale mõisarentnikule, sest Kuningas on ju kõikvõimas. Kuid võluv kuningatütar on armund lihtsasse sulasesse ning koostab öid ja päivi plaani, kuidas päästa pankrotti jäävat Udulat. See võitlus vastastega on raske, kuid tulemused meelitavad. Ja lõpuks allub suur Kuningaski, sest ta on väsind ja tahab puhata — ning — kes võib talle seda keelata?! —

See on üks neid haruldasi komöödiaid, milised mõjuvad kaasakiskuvalt publikule oma südamliku sentimentaalsuse ja huumoriga.

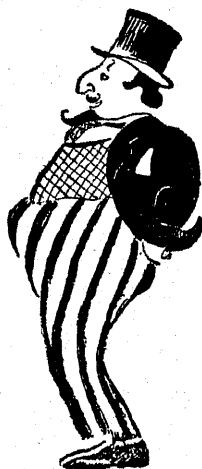
Kangekaelne onu

A. Trilljärve jant ühes vaatuses.

Tegelasi: 2 m. 1 n.

Lava: harilik tuba.

Martin Kivi on onu ja just niisugune onu, kes on kangekaelsust täis kui sikk. Tal on alati õigus, kas jätta või võtta, näiteks väidab ta muuseas: „Naistele on õmblemine seesama, mis meestele vilistamine“ ja kui Lilli talle ta püksid sulle viskab ja ütleb, onu olgu siis nii lahke ja vilistagu pükstele paigad peale, — siis jääb lõpuks onule ikkagi õigus. Et aga karudki pannakse tantsima, — saadakse jagu ka onu kangekaelsusest, kuid ainult suure kavalusega ja tegemisega.

Raamat on müügil.

Hind 75 senti.

Väimehed

Kr. Rutoffi komöödia 3 vaatuses.

Juba ilmumisel võis näidendile ennustada suurt edu ja läbilõdvust, kuid nüüd võib öelda julgelt — „Väimehed“ täidavad kindla koha meie algupärasel lavakirjanduses. Väiksemadki külalavad lavastavad „Väimehi“ ja tihti ei piirdu vaid ühekordse etendusega.

Selle näidendi lavastamist võib ka soojalt soovitada, sest siin näitab Kr. Rutoff jällegi oma meisterlikku oskust aine käsitlemisel ja tüüpide valikul.

SIGRI-MIGRI

II

Segaettekandeid peoõhtuiks

Sisu:

Es ole midägi tetä

Lõbus jutustus Tarvastu murdes.

Mõtteid teatri üle

Väikene deklamatsioon teatri üle.

Provintsiteatris Naljakaid anekdoote.

Selleste isa me aru

Ühe tarvastlase koomiline jutustus.

Nalju Mitu naljatera teatri üle.

Linnu domavahel

Li lugu tihasest, varblasest ja varesest.

Kriidijoon

O. Vassiljevi dialoog.

Vaat punast viina

Ark. Avertšenko dialoog.

Miks sõdur olen ma!

V. Oxfordi sõdurilaul.

Patarei V. Oxfordi lõbus laul kahurväelastele.

Vaikne kena kohakene

Soolo- ja koori ettekandeid.

Hirmutatud kosilane

P. Luide väike nali.

Rosenbergi flirt

Avertšenko anekdoot 1 vaatuses.

Eesel Krölovi valm.

Naisemehe elu

Lõbus duett kahele härrale.

Kui ükskord abiellud...

Duett kahele härrale.

Kui võid, siis häbene!

Kuplee nooremale abielumehele.

Kus jäid need ajad ilusad?

Laul vanemale abielunaisele.

Tahaks nooreks jääda

Duett noorele naisele ja ta onule.

Peale ülesloetud lühemate näidendite, monoloogide, kupleede jne. sisaldab raamat veel teisi mitmesuguseid naljaettekandeid.

Hind ainult 50 senti

Väljaandja: TAVET MUTSU TEATRIKIRJASTUS

Trükikoda „Teatertrükk“ Vene 6.